

: 10

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[illegible]

דבינו גרשום

הא דרביא דשלמים קתיי. ויסי דשלמים אינה אלא כוסן ביה תהקדשי. וכן משמע. אבא דרביא דשלמים קתיי דרביא קריב אבא רבינא לעילל דרובאן ביה תהקדשי קתיי אפילו כלי אלא קריב וכן נחמן דרביא דהכא משמע קריב אבא ויסי דרביא ממונ דרביא וכן ליה כבורא אבא דמסיים ממונא לאררי קרובא אבא דהרבאא דהקרבן כבורא דהי קרובא. אבא לא רבי קאסרי. וכן נחמן אלא משע ממוני ביה ורבי נחמן: אבא דהי קרובא ממונא אלא לבתן כרי וכן יוחנן. וישאח להאי לישוא רעד שחור וזהו איא מרוב ככלל דרביא וכן משמע לישואל אלא לבתן אלא אבא ביה איה ביה. אישמיא אבא וכן נחמן ליה כבורא אבא ביה

עגלות כסף. ולא קשיא לרב נחמן [י:י] דהא דזכי ביה כהן מחיים בבכור ונחמה לארץ עסקין דסממיה לאו להקריב קאי אפי' בזמן בית המקדש ודמויא דשלמים הוא דהי מייתי ליה מצי' לתקריביה אבל סממיה לאו להקריב קאי: ור' שמעון היא דאמר. לקמן בפ' אלו קדשים (נד. כג.)

לֹאֲרָק יִקְרֹבוּ אִם כִּזּוּ אֵין לְחַמְלֵיחָא
לֹא: דְּמוֹיֵא דְּתַרְסָא וְאִשָּׁם קָמְיִר.
וְהִיא תַּחְטָא וְאִשָּׁם תַּמְחִימִם קָמְיִר
דְּקַמְיִר אֵין זִכְרִין בְּהִן הַסְכֵּיחָא בְּחִיבִין
אֲבָל לֹאֲמַר שְׁחִיטָה זִכְרִין אֲלֵמָא בְּנִי
הַקְרִיעָה עֲסָקִין: לִימָא כְּתֹבֵי. אִי
זִכְרִי כִּן בְּצִכּוֹר חָם מַחֲיִים זִמּוֹן יֵא
הַקְדֵּשׁ אֵין לֹא: מַחֲלֵי אֲבָל כִּי קָמְרִי.
תִּנָּה קָמָא בְּנִית כִּהֵן כִּהֵן אֵינוֹ עוֹשֶׂה
תַּמְרָה עַל יְדֵי בְּעָלִים אֲלֵא עַל יְדֵי
כִּהֵן אֲבָל כִּהֵן מַמְזִיר בִּן דְּלִית לֵיהּ
זְכִיָּה בְּגוּיִים כִּהֵן (לֹא) בְּפִלּוּחָא
דְּרִבִּי יוֹחָנָן בֵּן טוּרִי וְרִבִּי עֲקִיבָא
דְּמַתְנִי קָא מִשְׁפֵּיל וְהִיאֵהּ הֵא אֲזִיקִימָא
בְּצִכּוֹר תַּחְוָה לֹאֲרָק וְקָמְרִי תִּנָּה
קָמָא כִּהֵן עוֹשֶׂה בִּן תַּמְרָה מַשְׁבָּה
לְיָדֵי דֵּהָא זִכְרִי בִּיה מַחֲיִים דְּתַמְרָה
לֹאֲו לְהַקְרִיעָה דִּזְו כְּרִיב יוֹחָנָן בֵּן טוּרִי
וְרִ' שְׁמַעוֹן כִּי עֲקִיבָא דֹּלְעִי' דְּלִית
לֵיהּ זְכִיָּה בְּגוּיִים אֵינוֹ עוֹשֶׂה תַּמְרָה
עַל יְדֵי דְּנִפְקֵי לֵיהּ מֵהַקְדֵּשׁ כְּדַמְתָּה
בְּתַמְחִי (ו) הֵיכֵן קְדוּשָׁה תִּלָּה עָלֵיהּ (כ) כִּי.
[א] ו' ע"א עוֹשֶׂה (א) תַּמְרָה
[ב] ו' לִישְׁרָאֵל וְהִסְכֵּן אֵינוֹ עוֹשֶׂה
תַּמְרָה לֹאֲו וְלֹא זֶה: רִבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּן אֲלֵעֲזָר ב' זֶה וְזֶה. כִּהֵן יִשְׁרָאֵל.
מַחֲלֵי אֲבָל דְּרַב תַּחְמֵן קָמָא בְּגִיבִי
דֹּהֵי דְּקָמְרִי תִּנָּה קָמָא אֲבָל זֶה כִּהֵן
אֵינוֹ עוֹשֶׂה תַּמְרָה (א) [ב] דְּלִית כִּי
זְכִיָּה בְּגוּיִים כִּדְּב תַּחְמֵן וְרִבִּי שְׁמַעוֹן
לִית לֵיהּ דְּרַב תַּחְמֵן לֹא דְּכִילֵי עֲלֵמָא
[א] [לִית] לֵהוּ דְּרַב תַּחְמֵן בְּצִכּוֹר מַעֲלִיא
וְהִכָּה בְּפִלּוּחָא דְּרִבִּי יוֹחָנָן בֵּן טוּרִי
וְרִבִּי עֲקִיבָא פְּלִיגִי וְצִכּוֹר תַּחְוָה
לֹאֲרָק וְהִיא אֲמַר ח"ק דִּכָּהן אֵין עוֹשֶׂה
בִּן תַּמְרָה וְרִ' שְׁמַעוֹן ז' עֲקִיבָא.
זֶה לִימָא כְּתֹבֵי כִּדְּב אֲבָל כִּהֵן
עוֹשֶׂה תַּמְרָה לֹא יִשְׁרָאֵל וְלֹא כִּהֵן
וְאֲמַרִי הִכִּי מִימַר הוּא דִּלָּא מִימַר הֵא
זְכִיָּה מִזְכִּין לֵיהּ רִבִּי שְׁמַעוֹן כִּדְּב אֲלֵעֲזָר
אֲמַר [א] כִּיוֹן אֵינוֹ כִּהֵן זֶה וְזֶה
אֵינוֹ עוֹשֶׂה תַּמְרָה כְּלַמֵּר דֹּלְעִי
זְכִיָּה לֹא מַחֲלֵי מִזְכִּין לֵיהּ דְּכָל תִּנָּה
תַּחְוָה לְטַפְיִי מִתִּלְתָּא קָמְיִי מַחֲלֵי אֲבָל
דְּרַב תַּחְמֵן אֵיכָא בְּגִיבִי דִּתַּנָּה
קָמָא (ו) אֵינוֹ לֵיהּ דְּרַב תַּחְמֵן [א] ו'
אֲלֵעֲזָר לִית לֵיהּ דְּרַב תַּחְמֵן (ז) לֹא
שֵׁן אֲבָל כִּהֵן לִכְפֵּן. יִכּוֹל לְמַחְבִּי
תַּחֲמִי: כִּכּוֹר זֶה נָפֵל לֵין כִּהֵן בְּכַמּוֹ.
כִּהֵן כִּהֵן לִכְפֵּן לִיכָא לְמַחְבִּי דִּתַּנָּה
כִּהֵן

המביא כבוד להראותו לחסד נרץ להביא עדים שנכלו בו אותו מוס
מחלי האחרין בבטיות בפרק כל פסול המוקדשין (דף לה.) כל
מאומות הראוין לנא כדרי אלס רועי ישראל מאמנים רועי הקדש אינם
מאמנים דמחשדו הכנים על הבטורות: ומי מדי חסד כפי. [א] אפי'
אם כן כהן עמו. דשמה כשיעוד זה שמוס קבוע הוא דלא הוי
יה שו ואלא מתי למימר כבוד או תנן לי כהן במזמור האחרין ליה
כבוד אלא איכ' (ה) יביע ליה [א] כהן: ייינו עתה ישראל [א] אפור.
דבעי לוקח לשבוייה עד שיתום הילכן הוא הכי פסוקן דמחזיל בן
גרותות והוי חילול השם דמחזי כמאן דשקיל לתרומה בתורת שפירות
בטורות שיוולדו לו כעדרו: ליוטור מדר. דפרכי. כשנא כבוד בריאה
בכורה לנו. דאקור לקות [א] בשר כבוד משה דלמא מחזיל בנביח
לן בתמיה: ליעסל. לטורדו בו גלגלו קודם שימנו לכהן: [א] ככהן
מוכחא מילתא. [א] דהא מסייע הוא שהרי מדי מחזיל מן הטעור
יריות דידן ואלא לכהן אחר: [א] לא. עבד הכי: דמסיק אדפסיה
דאזינא

[illegible]

רבי שמעון היה דאמר אם באו תמימים יקריבו לו) אבל לכתחילה לא ועמא משום דיש להם פירוקה במקומם ורבי עקיבא מליג ואמר דלפילי עיבד לא יקריבו ומשום טעמא משום דליקאס יסור למעשר בהמה ומעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן אינו

בכור ומעשר כ"ו ואל"ת אלמלי לא
 עקיבא כ"ז עקיבא לדגידה היו טפי
 ממנו שו"ל דל"ר עקיבא לא הו"ל כל
 דין דומה לשלמים לו: לא כפירמא
 דב"י יוחנן בן נורי ורבי עקיבא
 שפירי קאפ"טי כלומר והוא
 אוקימנא בבכור מזה לארץ:
 ר"ל מאי ישראלי ושד"י ביה
 מוסא ומספי"ה (לחבריה)
 (לחכם) ואמר בבכור זה נתן ל"י בהן
 נכפופו: ואל"ת תלמוד מאי נכך והא
 לא שרו ליה כיון דנפשי המוס מיד
 כהן כלל עדים שהרי תנשד הכהנים
 גל וז"ל ואל"ת לומר דהכי קאמר נתן ל"י
 אומר כיון שבא ליד"י כ
 היינו תנא קמא מאי ר' עקיבא
 כהן (ל) הוא עושה ר' לית
 תמורה אלמא אית לית
 לא ל"י קשיא הא רבי
 עקיבא אומר רב חסדא
 אבל כהן לישראל אם
 ישראל ושד"י בהן מוס
 לו (ל) בכור זה נתן ל"י
 הכי והא י"אמר רב ל"י
 וזו אלמא א"כ כהן עמי

עין משפט
ור מצות

[illegible]

מוסף דע"י

[illegible]

שיימה מקובצת

[illegible][illegible]

ואחרת וכל שכן דאסור לקבלו במתנה וצריך לזהר שאם אמר שראל לכהן הילך בכור זה אם אמר לו הכהן שלך יהא אז אסור להבילו מפני שגמלה ככהן המסייע בבית הגדולות:

היו מוס קבוע ומי שרי חכם את הנכסד לישרלל בלל כהן עמור
דשס בחוק אכל ליה ולל חיים לנולל דכח הלכך צעין כהן בל
ליימי לי הולל כהן ידיהיה לך דכל כמל דלל איימי ליה לל שרין ליה
לקנות ככור חס מן הכהן משוס דסחם ככור חס בזמן היה ומכר
שרלל גרלה ככהן המסייע ציית הגרנות לזרות ולעמד דל שיתנו לו
הכל כהן נמי מייחל דמשוס היה מוילל לשרלל כי היכי דלימיל
לכולל לל משלר הכשר: מלל לכו ה. מי נתנו לכס הו אינכס הכסים:
גרלה ככהן המסייע: מיוון וצנין. וליכל למיחל למסייע דהו לל י
מסייע. דסחמל הו קיוע שחילוי מלטרות צו (1) בללל שיתנו לו
המונות: מלי אמרס דלמל מוילל כהלן. כי היכי דלימיל ליה

למסר כהן אל עבדי חמורה ורלית ליה וניה בעייה: (ד) לחזקבה קאז כר: (ע) שול ליה כהן אצל
 (ו) השחורא חמורא אצל כהן אזי איז יחזק: (ז) חמורה ישראל קאז חמורא אצל כהן עשה חמורה
 (ח) חמורה וינין כהן אל עמי: (ט) ליה לכהן כהן: (י) לאווי חזי קאז שמש פה: (יא) חמורה
 חמורא כאלו שפיע חיוב דהא ומח: (יב) כהן נבן: (יג) אחי לאוי: (יד) קירבו ובעיין שפיע באו
 ובה נערו ובכור ורלית ליה לאו בר חזקבה אחר כלל אבל לייש דאמר קרב בדבעיה קרב שפיע
 דומיא חמורה פה:

להרמב"ן ז"ל כפ"ה דעבדות דהב"א גירסא זו בשם הרמב"ם ו"ל יסתב דנזה נסתלק קרישת החום' אכן ד"ה דלמא וליה איז ח"ש ט"ו.

ר' משום דאין הכהן נאמן ע"י עצמו אלא היינו טעמא דלישראל אסור מפני שנראה כס